

Na přelomu volebního období

AUDITOR č. 9, 2001

OBSAH

AKTUALITY	2
Doporučení Komise pro otázky regulace a dalšího rozvoje účetnictví a auditu MF ČR	4
DISKUSNÍ OKÉNKO	5
Mezinárodní seminář o fúzích a akvizicích měl dobrý ohlas <i>Jaromír Dočkal</i>	5
Vyjádření KA ČR k žalobě ministra financí	7
VÝBORY A KOMISE	
INFORMUJÍ	10
Uzavření Rámcové pojistné smlouvy <i>JUDr. František Stach</i>	12
NA POMOC AUDITORŮM	
K uplatňování odpisů	13
Poznátky z dohledu na poskytování auditorůvých služeb <i>Ing. Josef Zidek,</i> <i>Ing. Rudolf Gebauer</i>	14
DISKUSE	
K účinnosti novely zákona o účetnictví <i>JUDr. Antonín Husák</i>	18
K sjednávání cen za audit <i>Ing. Petr Kříž</i>	19
Audit ve veřejném sektoru <i>Ing. Damuše Prokůpková</i>	20
Náměty ke změně pojetí řešení insolvence v českém právu <i>Ing. Petr Dostál</i>	24
K PROBLEMATICE DANÍ	
Daňové dopady pojištění odpovědnosti za škodu <i>Ing. Ondřej Burian</i>	26
PRÁVO	
Daňová povinnost	29
Přípustné propagování právnických služeb pomocí placeného redakčního příspěvku	30
ZAZNAMENALI JSME	32

Volební období trochu násilně ukončil nový zákon o auditorech, ale na legislativní kotrmelce jsme si za posledních pár let zvykli a umíme s tím žít. Někteří členové odcházejí z orgánů komory, někteří zůstávají. Je to tak správné, kontinuita má být zachována a obměna je nutná, spíš se nabízí otázka, kdo má odejít a kdo zůstat. U těch, kteří působí v orgánech příliš dlouho, se časem nutně projeví určitá „únava materiálu“ a fungují setrvačností, naopak noví členové nastupují s elánem, naplnění novou energií a chutí věci změnit. Je to přece naše komora a proto čím více auditorů si zkusí osahat, jak to funguje „zevnitř“, tím kvalifikovaněji se na to mohou podívat „zvenku“. Pak možná nebudou vidět v komoře jenom nutné zlo, které je nařízeno zákonem, ale svého pomocníka a ochránce (i když se to dosud mnohým tak nejeví).

Vždycky, když se uzavře určitá kapitola, bývá zvykem rekapitulovat co se povedlo a co nikoliv, co je třeba zlepšit. Porovnáme-li desetiletou historii naší profese s její staletou historií ve vyspělých západních zemích, myslím, že se nemáme za co stydět. Pravda, cestu jsme měli lehčí, měli jsme odkud opisovat a možnost dlouhodobě budované know-how převzít. Díky tomu bylo možné nabídnout auditorům metodiku auditu, která má málo společného s kontrolou a revizí, na jakou jsme do té doby byli zvyklí a která neměla daleko od kontroly prováděné finančními úřady. Požadavek, aby auditori ve svém výroku vyjádřili, zda účetní závěrka podává věrný a poctivý obraz o majetkové a finanční situaci účetní jednotky (true and fair view) výrazně ovlivnil i vývoj našeho účetnictví. Ať je novela zákona o účetnictví, která vstoupí v platnost 1. 1. 2002, jakkoliv rozporuplná, jedno výrazné pozitivum je jí třeba přiznat - podpora toho, aby účetní závěrka podávala věrný obraz, i kdyby to mělo být v rozporu s účetními metodami upravenými prováděcími předpisy. To je prvek v historii našeho účetnictví nevídaný, na druhou stranu však pro auditory velmi riskantní, protože budou muset to odchýlení od předpisů obhájit.

Co se dál za těch deset let komoře povedlo? Vybudovat zkuškový sys-

tém, který je plně v souladu s osmou direktivou EU, odstranit zájemcům o profesi auditora „handicap špatného výběru“ vysoké školy v mládí a otevřít ji všem vysokoškolákům, kteří mají odpovídající znalosti, stát se rovnoprávními členy zahraničních profesních organizací účetních a auditorů (IFAC, FEE), prostě vybudovat profesi, jejíž úroveň je možné srovnávat s profesí v ostatních vyspělých zemích. Co se nepovedlo? Především vybudovat povinný systém vzdělávání před vstupem do profese, který by byl zakomponován jak do vysokoškolského vzdělávacího systému (tj. s výběrem povinných či uznávaných předmětů s ohledem na dosaženou odbornost v systému školství), tak spolupracovat se vzdělávacím systémem ACCA jak v zahraničí, tak v tuzemsku. Možná bychom našli další oblasti, které je třeba vylepšovat; právě časopis Auditor nabízí platformu, na níž je možné přicházet s různými náměty a nápady. Protože kritizovat to, co se nám nelíbí, je vždycky snazší, než nabídnout konstruktivní řešení. A nejen nabídnout, ale i přesvědčit se, zda je realizovatelné, případně se o tu realizaci zasadit.

Silná kritika proti komoře ze strany auditorů, především těch, kteří provozují profesi samostatně a nemají za sebou zázemí velké auditorské firmy, vypukla v souvislosti se změnou limitů pro audit v novele zákona o účetnictví. Dokonce se hovoří v některých dopisech o „likvidaci malých auditorů v Čechách“. Chtěla bych ujistit všechny auditory, že komora bojovala za snížení limitů a podařilo se je výrazně srazit oproti původními návrhu. Je třeba si však uvědomit, že Ministerstvo financí bylo při stanovení těchto limitů pod silným tlakem ze strany EU (v rámci harmonizačních procesů), kde jsou tyto limity vyšší. Názorným příkladem je Polsko, kde rovněž novela legislativy zvýšila limit obratu na 3 miliony Euro. Přitom auditorů je tam 7000. Na dotaz jak se všichni uживí, byla odpověď velmi jednoduchá - banka nedá úvěr, aniž by viděla auditované informace a nezajímá ji, zda se jedná o audit ze zákona nebo dobrovolný. I to je ukázka toho, jakou vážnost požívá v některých zemích

Doc. Ing. Libuše Müllerová, CSc.
viceprezidentka KA ČR

